Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26280
Copyright: Admont, Benediktinerstift

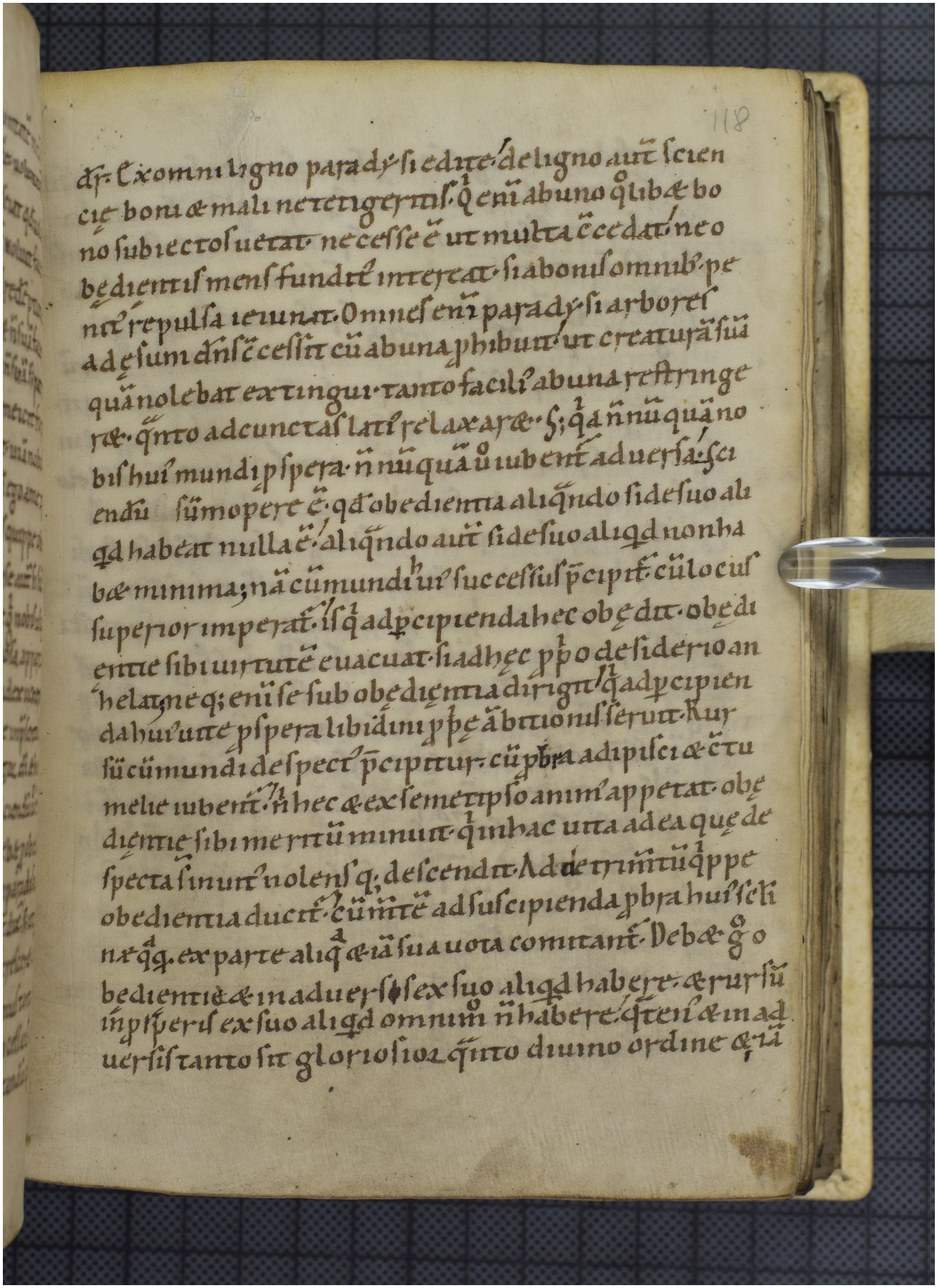

118

dr. Ex omni ligno paradysi edite de ligno aut scien
cie boni et mali ne tetigeritis. Qe enim a uno quibet bo
no subiectos uetat ne cesse et ut multa cecedat. ne o
bedientis mens fundit interetur. si a bonis omnib. pe
nit repulsa ieiunat. Omnes enim paradysi arbores
ad esum dnis cessit cum a uno phibuit ut creaturam suam
quam nolebat extingui. tanto facilius a uno restringe
ret. quanto ad cunctas latius relaxaret. Si quam nunquam no
bis huius mundi prospera. nunquam uo iubent aduersa. Sci
endum sumopere est. quod obedientia aliquando si de suo ali
quid habeat nulla est. aliquando autem si de suo aliquid non ha
bet minima; nam cum mundi uir successus percipit. cum locus
superior imperat. is quod adipiscendam hec obedit. obedi
entie sibi uirtutem euacuat. si ad hec prop desiderio an
helat. neque enim se sub obedientia dirigit quod adipscien
dam huius uite prospera libidinis propere ambitionis seruit. Rur
sum cum mundi despectum percipitur. cum phra adipisci et tu
melie iubent. nihil hec ex semetipso animus appetat. obe
dientie sibi meritum minuit. quin hac uita ad ea que de
specta sunt nolens quasi descendit. Ad cetum tum quippe
obedientia ducit. cum mite ad suscipienda phra huius seli
nam quasi ex parte aliqua ia sua uota comitant. Debet ergo o
bedientia in aduersis ex suo aliquid habere. et rursum
in prosperis ex suo aliquid omnium nihil habere. quatenus in ad
uersis tanto sit gloriosior quanto diuino ordine et ia